

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

3. november 2016

Besvarelse af spørgsmål 1 ad L 21 stillet af udvalget den 18. oktober 2016 efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DF).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Anerkender ministeren – som påpeget af bl.a. Dansk Erhverv og Dansk Byggeri – at lovforslaget medfører en overimplementering, og vil ministeren i bekræftende fald uddybe, på hvilke områder der er tale om en overimplementering og med hvilke begrundelser.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Regeringen har nedsat et implementeringsudvalg, der skal sikre, at Danmark ikke implementerer EU-regulering på en mere bebyrdende måde end i andre EU-lande. Der er i den forbindelse udarbejdet fem principper for effektiv implementering af EU-regulering i Danmark. Formålet er at sikre, at danske virksomheder ikke pålægges unødvendige byrder, som stiller dem dårligere i konkurrencen med virksomheder i andre EU-lande.

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26. november 2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret. Med lovforslaget lægges op til, at der indføres ét samlet regelsæt for erstatning som følge af konkurrenceretsovertrædelser, selv om direktivet alene regulerer de konkurrenceretsovertrædelser, der påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne, og altså ikke de rent nationale sager.

Lovforslaget medfører imidlertid ikke erhvervsøkonomiske byrder for erhvervslivet, jf. Vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger. Lovforslagets regler finder således alene anvendelse, hvis en eller flere virksomheder har overtrådt konkurrenceretten. Da lovforslaget alene regulerer konsekvenserne ved en overtrædelse af konkurrenceretten, medfører det derfor ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser, og lovforslaget er således ikke i strid med regeringens fem principper om implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Det er regeringens vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt, at der inden for ét retsområde – konkurrenceretten – gælder ét sæt regler for erstatning.

Det skyldes for det første, at hensynet til konkurrencen i Danmark er lige beskyttelsesværdigt, uanset om en overtrædelse af konkurrenceretten har

eller ikke har haft samhandlingspåvirkning. Det er således velbegrunder, at konkurrencen i Danmark – og den genopretning af konkurrenceforholdene, som finder sted via erstatningssøgsmål, hvor en uberettiget opnået avance udlignes af et erstatningskrav – er sikret lige godt.

For det andet vil skadelidte og skadevolder derved kun skulle forholde sig til ét regelsæt. Det vurderer regeringen er mere hensigtsmæssigt end, at der inden for et retsområde gælder to sæt regler, hvis anvendelsesområde er afhængig af et forhold, som hverken overtræder eller skadelidte nødvendigvis har kendskab til, når overtrædelsen begås eller erstatning kræves.

Dette stemmer også godt overens med, at selve vurderingen af, om konkurrenceretten er overtrådt, vil være den samme uanset, om overtrædelsen har kunnet påvirke samhandlen mellem medlemsstater eller ej. Det skyldes, at konkurrencelovens forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler og misbrug i vidt omfang svarer til forbuddene i TEUF og fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det kan i tilknytning hertil oplyses, at regeringen har haft kontakt til flere medlemsstater - herunder England, Holland, Tyskland, Belgien, Irland, Frankrig og Sverige - der alle har oplyst, at de forventer at indføre et ensartet regelsæt, der vil gælde for alle erstatningskrav, som følge af overtrædelser af samhandlingspåvirkning eller ej.

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen